

Hồ Chí Minh phê phán "BỆNH HIẾU DANH" - những chỉ dẫn phòng, chống bệnh thành tích trong cán bộ, đảng viên hiện nay

□ NGUYỄN QUANG BÌNH

Nghị quyết Trung ương 4 khóa XII về xây dựng, chỉnh đốn Đảng chỉ rõ, "Mắc bệnh "thành tích", háo danh, phô trương, che giấu khuyết điểm, thói phòng thành tích, "đánh bóng" tên tuổi; thích được đề cao, ca ngợi; "chạy thành tích", "chạy khen thưởng", "chạy danh hiệu" là một trong chín biểu hiện suy thoái về đạo đức, lối sống của cán bộ, đảng viên. Sinh thời, Chủ tịch Hồ Chí Minh cũng gọi những hiện tượng trên là "bệnh hiếu danh", "bệnh hữu danh, vô thực", "bệnh ham danh vị", "bệnh hình thức", là một bệnh mà nếu "mắc phải một trong mười hai bệnh đó tức là hỏng việc". Bệnh thành tích rất nguy hại, làm tha hóa một bộ phận cán bộ, đảng viên. Vì vậy, nhận diện đúng căn bệnh để phòng ngừa, chữa trị, không để lây lan, trầm trọng là yêu cầu cần thiết hiện nay.

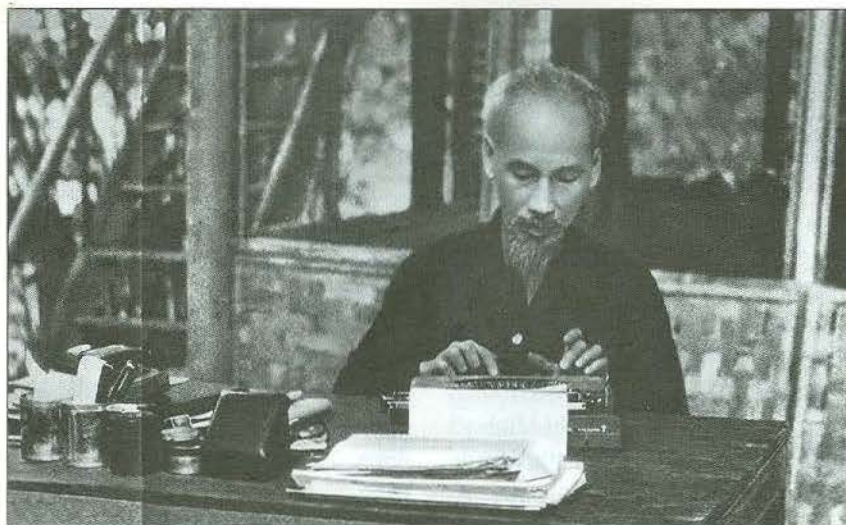
Thành tích là kết quả tốt đẹp do sự cố gắng của tập thể, cá nhân có được trong hoạt động thực tiễn. Tự thân thành tích là đáng khuyến khích, ca ngợi, làm động lực thúc đẩy tập thể, cá nhân phấn đấu vươn lên, đóng góp tích cực cho xã hội. Nhưng khi được gọi là "bệnh thành tích" thì trái ngược lại, đó là tư tưởng thích được khen ngợi, được đánh giá cao, cố tạo nên những thành tích không có thật hoặc không đúng thực chất, được nhào nặn, tô vẽ, thổi phồng. Suy cho cùng, bệnh thành tích là giả mạo, gian dối nhằm mục đích vụ lợi, vì lợi ích cá nhân. Hồ Chí Minh đã nhận rõ, đồng thời, sớm chỉ ra mười bốn tiêu chuẩn cần có của một người cách mạng, trong đó có tiêu chuẩn "Không hiếu

danh. Không kiêu ngạo". Người luôn quan tâm và trần trối về những tác hại của bệnh thành tích - một trong những nguồn gốc làm suy thoái về đạo đức, lối sống của đội ngũ cán bộ, đảng viên trong các tác phẩm như: *Đường cách mệnh* (năm 1927), *Sửa đổi lối làm việc* (năm 1947), *Đạo đức cách mạng* (năm 1958), *Nâng cao đạo đức cách mạng, quét sạch chủ nghĩa cá nhân* (năm 1969),... Có thể khái quát quan niệm của Hồ Chí Minh về bệnh thành tích trong cán bộ, đảng viên trên một số vấn đề cơ bản sau đây:

Thứ nhất, nguồn gốc của "bệnh hiếu danh" trong cán bộ, đảng viên. Theo Chủ tịch Hồ Chí Minh, bệnh thành tích trong cán bộ, đảng viên có một phần nguyên nhân sâu xa từ trong lịch sử, chi phối nặng nề trong tư duy: "Đảng viên phần nhiều là những phần tử tốt nhưng vẫn có một số chưa bỏ hết những thói xấu tự tư tự lợi, kiêu ngạo, xa hoa, v.v.. Những thói xấu đó có đã lâu, nhất là trong 80 năm nô lệ. Những thói xấu đó, họ mang từ xã hội vào Đảng". Những hậu quả nặng nề của chế độ phong kiến, thực dân cũ vẫn còn ăn sâu, bám rễ vào tư tưởng của nhiều tầng lớp nhân dân, cần phải có thời gian để gột rửa: "Nếu trong Đảng ta, một đảng mới từ trong xã hội cũ bước ra, nếu nó hoàn toàn không có những người xấu, việc xấu như thế mới là kỳ quái chứ!". Những biểu hiện của tư tưởng lạc hậu, bảo thủ, chạy theo thành tích, phô trương hình thức,... từ xã hội thấm thấu vào từng cán bộ, đảng viên: "Đảng ta là một đảng rất to lớn, bao gồm đủ các tầng lớp trong xã hội. Vì vậy, có nhiều tính cách rất trung thành, rất kiên quyết, rất vĩ

đại. Song cũng không tránh khỏi những tập tục, những tính nết, những khuyết điểm của xã hội bên ngoài, nó lây, ngấm vào trong Đảng". Bệnh thành tích còn bắt nguồn từ chính bản thân mỗi cá nhân: "Vì Đảng rất to, người rất đông; mỗi hạng người lại có thói quen, tính nết, trình độ, tư tưởng, nhận xét khác nhau... càng rõ rệt, càng trở nên gay go". Đồng thời, theo Người, bệnh thành tích còn do chủ nghĩa cá nhân sinh ra: "Chủ nghĩa cá nhân đẻ ra trăm thứ bệnh nguy hiểm: quan liêu, mệnh lệnh, bẻ phách, chủ quan, tham ô, lãng phí"; "Nó là mẹ đẻ ra tất cả mọi tính hư nết xấu như: lười biếng, suy bì, kiêu căng, kèn cựa, nhút nhát, lãng phí, tham ô,...".

Thứ hai, biểu hiện của "bệnh hiếu danh" trong cán bộ, đảng viên. Chủ tịch Hồ Chí Minh đã sớm nhận diện, chỉ ra và cảnh báo các biểu hiện của bệnh thành tích mà Người gọi là "Bệnh "hữu danh, vô thực" - làm việc không thiết thực, không tự chỗ gốc, chỗ chính, không từ dưới làm lên. Làm cho có chuyện, làm lấy rồi. Làm được ít sựyt ra nhiều, để làm một bản báo cáo cho oai nhưng xét kỹ lại thì rỗng tuếch... Làm việc không thiết thực, báo cáo không thật thà,..."; "việc gì cũng không xét đến kết quả thiết thực, cần kíp, chỉ nhằm về hình thức bề ngoài, chỉ muốn phô trương cho oai". Theo Người, những cán bộ, đảng viên mắc phải bệnh "hữu danh, vô thực" đều có chung đặc điểm như ham địa vị, hay lên mặt, ưa người khác tăng bốc, khen ngợi mình; hễ làm được việc gì hơi thành công thì khoe khoang, vênh váo, cho ai cũng không bằng mình: "Bệnh hiếu danh - tự cho mình là anh hùng, là vĩ đại. Có khi

Bác Hồ làm việc ở Chiến khu Việt Bắc - Ảnh: tuyengiao.vn

vì cái tham vọng đó mà việc không đáng làm cũng làm. Đến khi bị công kích, bị phê bình thì tinh thần lung lay. Những người đó chỉ biết lên mà không biết xuống. Chỉ chịu được sướng mà không chịu được khổ. Chỉ ham làm Chủ tịch này, Ủy viên nọ, chứ không ham công tác thiết thực”.

Thứ ba, tác hại của “bệnh hiếu danh” trong cán bộ, đảng viên. Theo Hồ Chí Minh, “bệnh hình thức” càng thúc đẩy sự háo danh này nở, phát triển. “Bệnh hiếu danh”, “bệnh hữu danh, vô thực”, “bệnh ham danh vị”, “bệnh hình thức” là mặt trái của thành tích, là thành tích do tô hồng, thổi phồng mà có, hoặc “cố đấm ăn xôi” để đạt được bằng mọi giá: “Cũng như những người hàng ngày lội bùn, mà trên mình họ có hơi bùn, có vết bùn. Như thế thì có gì là kỳ quái? Vì lội bùn thì nhất định có hơi bùn. Cần phải tắm rửa lâu mới sạch”. “Bệnh hiếu danh” đã nâng đỡ, tăng bốc, lót đường cho những kẻ gian dối, có mối quan hệ với nhiều tính xấu, nhiều chứng bệnh khác như “kiêu ngạo”, “óc địa vị”, “tham lam”, “bệnh địa phương”, “tham vọng”, “tự tư tự lợi”, “kèn cựa”, “tham ó”... “Đảng một mặt phải làm công việc giải phóng dân tộc, một mặt phải giáo dục đảng viên và cán bộ, kiên quyết cảm hóa những phần tử xấu, sửa chữa những thói xấu còn lại. Phải cố sửa chữa cho tiệt nọc các chứng bệnh”. “Bệnh hiếu danh”, “bệnh hữu danh, vô thực”, “bệnh ham danh vị”, “bệnh hình thức” làm nảy sinh thói ghen ghét, đố kỵ trong một tổ chức,

ngăn trở người cán bộ, đảng viên chân chính phấn đấu, phá hoại khối đoàn kết, thống nhất trong nội bộ. Hậu quả của bệnh này là làm cho tập thể sản sinh ra những sản phẩm kém chất lượng, cả nhân này sinh tự mãn, kiêu ngạo, ảo tưởng, xem thường người khác, xa rời quần chúng, làm giảm ý chí phấn đấu của những cán bộ, đảng viên gương mẫu: “Trong thì bệnh này ngăn trở Đảng thống nhất và đoàn kết. Ngoài thì nó phá hoại sự đoàn kết toàn dân”.

Thứ tư, biện pháp phòng, chống “bệnh hiếu danh” trong cán bộ, đảng viên. Trong quá trình lãnh đạo cách mạng, Hồ Chí Minh luôn quan tâm phòng, chống bệnh thành tích, mà căn cơ nhất, theo Người, là phải thật thà tự phê bình và phê bình: “Mỗi đảng viên, mỗi cán bộ, cần phải thật thà tự xét và xét đồng chí mình, ai có khuyết điểm nào thì phải thật thà cố gắng tự sửa chữa và giúp sửa chữa lẫn nhau. Thang thuốc hay nhất là thiết thực phê bình và tự phê bình”. Muốn vậy, về phía cá nhân, cần phải ráo riết dùng phê bình và tự phê bình, tự sửa chữa những khuyết điểm của mình, chống “bệnh hiếu danh”, “bệnh hữu danh, vô thực”, “bệnh ham danh vị”, “bệnh hình thức”: “Trong công tác, trong tranh đấu, trong huấn luyện, các đảng viên, các cán bộ, cần phải luôn luôn tự hỏi mình, tự kiểm điểm mình và đồng chí mình. Luôn luôn dùng và khéo dùng cách phê bình và tự phê bình”. Về phía tổ chức đảng, phải thực hiện nghiêm túc công tác kiểm tra, kiên quyết thực hành kỷ luật

đảng: “Vì vậy, chúng ta phải ráo riết dùng phê bình và tự phê bình để giúp nhau chữa cho hết những bệnh ấy”. Người luôn nhắc nhở các tổ chức đảng phải hết sức quan tâm giáo dục, rèn luyện đạo đức cách mạng cho cán bộ, đảng viên: “Đạo đức cách mạng không phải trên trời sa xuống. Nó do đấu tranh, rèn luyện bền bỉ hàng ngày mà phát triển và củng cố. Cũng như ngọc càng mài càng sáng, vàng càng luyện càng trong”. Người cũng mong mọi, kỳ vọng đồng bào cùng Chính phủ quyết tâm dẹp bỏ những căn bệnh đó: “Xin đồng bào hãy phê bình, giúp đỡ giám sát công việc Chính phủ. Còn những việc làm, mà chưa làm được thì xin đồng bào nguyên lượng. Vì nếu có nấu com cũng 15 phút mới chín, hưởng chi là sửa chữa cả một nước đã 80 năm nô lệ, người tốt có, người xấu có, một đám ruộng có lúa lại có cỏ, muốn nhổ cỏ thì cũng vài ba giờ mới xong”.

Thời gian qua, nhận thức được tầm quan trọng của việc phòng, chống các biểu hiện mắc bệnh “thành tích”, háo danh, phô trương, che giấu khuyết điểm, thổi phồng thành tích, “đánh bóng” tên tuổi; thích được đề cao, ca ngợi; “chạy thành tích”, “chạy khen thưởng”, “chạy danh hiệu”... Đảng ta nhiều lần đề cập, xem đây là nhân tố quan trọng để xây dựng Đảng thực sự vững mạnh về chính trị, tư tưởng, tổ chức, đạo đức và cán bộ. Công tác xây dựng và chỉnh đốn Đảng được đẩy mạnh, nhất là trong giữ gìn sự đoàn kết, thống nhất, gắn bó mật thiết với nhân dân, nghiêm túc tự phê bình và phê bình,... tạo sự chuyển biến trong nhận thức và hành động của đội ngũ cán bộ, đảng viên: “Quá trình tự phê bình và phê bình đã góp phần đấu tranh với những suy nghĩ và hành vi sai trái... Công tác đấu tranh ngăn chặn, đẩy lùi tình trạng suy thoái, “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” đạt được một số kết quả”. Việc thực hiện Nghị quyết Trung ương 4 khóa XI, khóa XII, khóa XIII về xây dựng, chỉnh đốn Đảng đã tạo được những chuyển biến tích cực trong hệ thống chính trị, toàn Đảng, Nhà nước và nhân dân ta luôn đấu tranh không khoan nhượng với những biểu hiện mắc bệnh “thành tích”, háo danh, phô trương, che giấu khuyết điểm, thổi

phòng thành tích, “đánh bóng” tên tuổi; thích được đề cao, ca ngợi; “chạy thành tích”, “chạy khen thưởng”, “chạy danh hiệu” trong cán bộ, đảng viên. Đặc biệt, thời gian qua, “Nghị quyết Trung ương 4 khoá XII về xây dựng Đảng đã được triển khai thực hiện nghiêm túc, toàn diện, đồng bộ, thống nhất, thực sự đi vào cuộc sống, có nhiều bước đột phá quan trọng, ... nhận diện sâu sắc, đầy đủ hơn các biểu hiện suy thoái, “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa”; đẩy mạnh tự phê bình và phê bình; kết hợp hài hòa giữa “xây” và “chống”.

Tuy nhiên, “một số cấp ủy, tổ chức đảng, cán bộ lãnh đạo, quản lý, nhất là người đứng đầu... chưa thẳng thắn đấu tranh với những biểu hiện suy thoái, “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa”, thậm chí còn cục bộ, lợi ích nhóm, bị cảm dỗ bởi lợi ích vật chất, thờ ơ, vô cảm trước khó khăn, bức xúc của nhân dân”. Đồng thời, các biểu hiện mắc bệnh “thành tích”, háo danh, phô trương, che dấu khuyết điểm, thổi phồng thành tích, “đánh bóng” tên tuổi; thích được đề cao, ca ngợi; “chạy thành tích”, “chạy khen thưởng”, “chạy danh hiệu” tạo nguyên cơ cho sự nhen nhóm bè phái, lợi ích nhóm, “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong nội bộ: “Một bộ phận cán bộ, đảng viên chưa tiên phong, gương mẫu; tình trạng suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, biểu hiện “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong nội bộ vẫn còn diễn biến phức tạp”. Bệnh thành tích suy cho cùng là bệnh giả dối nhằm mục đích vụ lợi, tác hại của nó rất nghiêm trọng, thậm chí đặc biệt nghiêm trọng, làm suy giảm niềm tin của nhân dân vào một bộ phận “công bộc của dân”, làm sai lệch những chuẩn mực xã hội.

Chủ tịch Hồ Chí Minh đã rất thẳng thắn chỉ ra nguồn gốc, biểu hiện, tác hại và biện pháp phòng, chống “bệnh hiếu danh”, “bệnh hữu danh, vô thực”, “bệnh ham danh vị”, “bệnh hình thức” ở một số cán bộ, đảng viên. Điều đó đặt ra yêu cầu cần nhận thức sâu sắc về nguy cơ, nhận diện đúng những biểu hiện, để ra giải pháp phù hợp để đấu tranh ngăn chặn, đẩy lùi hiệu quả. Hiện nay, chủ động đấu tranh phòng, chống biểu hiện “thành tích”, háo danh, phô trương, che dấu khuyết điểm, thổi

phồng thành tích, “đánh bóng” tên tuổi; thích được đề cao, ca ngợi; “chạy thành tích”, “chạy khen thưởng”, “chạy danh hiệu” trong cán bộ, đảng viên là việc làm cần thiết, thường xuyên, thông qua việc nhận thức và thực hiện đồng bộ, toàn diện nhiều biện pháp, trong đó, trọng tâm là một số giải pháp cơ bản sau:

Một là, tăng cường công tác giáo dục chính trị, tư tưởng gắn với thiết thực đẩy mạnh học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh về phòng, chống bệnh thành tích trong Đảng và trong xã hội.

Chủ trọng thực hiện hiệu quả Kết luận số 01-KL/TW ngày 18/5/2021 của Bộ Chính trị về “Tiếp tục thực hiện Chỉ thị số 05-CT/TW ngày 15/5/2016 của Bộ Chính trị khóa XII về “Đẩy mạnh học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh” gắn với thực hiện các Nghị quyết Trung ương 4 khóa XI, khóa XII, khóa XIII về xây dựng, chỉnh đốn Đảng. Tăng cường công tác giáo dục, giúp cho đảng viên và quần chúng hiểu biết sâu, rõ, toàn diện về nguồn gốc, bản chất, sự phát sinh, phát triển, biểu hiện và những tác hại của bệnh thành tích. Giáo dục cho mỗi cán bộ, đảng viên nâng cao lòng tự trọng, biết tự thanh lọc tâm hồn và gột rửa tâm lý háo danh, kèn cựa, thường xuyên tu dưỡng, nâng cao ý thức trách nhiệm, phòng ngừa những biểu hiện bệnh thành tích, háo danh. Chủ trọng làm tốt công tác giáo dục chính trị tư tưởng, phát huy dân chủ, xây dựng khối đoàn kết trong từng chi bộ, làm hạt nhân cho khối đoàn kết của tập thể. Tận dụng và phát huy tối đa lợi thế của hệ thống các phương tiện truyền thông, tạo sự lan tỏa mạnh mẽ, sâu sắc trong cán bộ, đảng viên và mọi tầng lớp nhân dân, “Kiên quyết, kiên trì thực hiện Nghị quyết Trung ương 4 khóa XI, Nghị quyết Trung ương 4 khóa XII về xây dựng Đảng gắn với đẩy mạnh học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh bằng các giải pháp mạnh mẽ, quyết liệt, đồng bộ để ngăn chặn, đẩy lùi suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, biểu hiện “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong nội bộ”.

Phát huy vai trò của đội ngũ cán bộ chủ chốt, lựa chọn người đứng đầu thực sự là “công bộc” của dân, có ý thức tận tụy phục vụ nhân dân, làm việc đúng nguyên tắc, kỷ cương, kỷ luật, có lý, có tình; luôn đặt lợi ích tập thể và lợi ích của Tổ quốc, của Đảng lên trên hết. Kiên quyết, nghiêm khắc trong chỉnh đốn, xây nền đạo đức chính trị liêm chính, công minh. Đưa các buổi sinh hoạt chuyên đề, các phong trào thi đua yêu nước, các cuộc vận động vào chiều sâu, thực chất và hiệu quả; tạo điều kiện cho đội ngũ cán bộ, đảng viên rèn luyện và nâng cao trình độ mọi mặt từ chính thực tiễn thực hiện chức trách, nhiệm vụ được phân công. Tạo môi trường lành mạnh, thu hút cán bộ, đảng viên và quần chúng phát huy tinh thần sáng tạo, đoàn kết cùng hoàn thành tốt nhiệm vụ, thiết thực phòng, chống và ngăn chặn, triệt tiêu các biểu hiện của bệnh thành tích trong cán bộ, đảng viên.

Hai là, thường xuyên, đẩy mạnh tự phê bình và phê bình gắn với đề cao trách nhiệm nêu gương của đội ngũ cán bộ, đảng viên.

Cấp ủy, tổ chức đảng, người đứng đầu chủ trọng giữ vững các nguyên tắc tổ chức xây dựng Đảng, phát huy dân chủ trong Đảng, thực hiện tốt tự phê bình và phê bình. Nhìn thẳng vào sự thật, đánh giá đúng sự thật, nhất là những mặt còn yếu kém, không né nang, né tránh; để ra các biện pháp khắc phục, sửa chữa thiết thực, khả thi; kết hợp “xây và chống”, nói đi đôi với làm, tập trung giải quyết những vấn đề bức xúc, tri tri, những khâu yếu, mặt yếu: “Thường xuyên tự đổi mới, tự chỉnh đốn, đấu tranh chống chủ nghĩa cơ hội, chủ nghĩa cá nhân, chống tham nhũng, quan liêu, lãng phí, thoái hoá... trong nội bộ Đảng và trong toàn bộ hệ thống chính trị”. Quá trình tiến hành tự phê bình và phê bình phải bảo đảm thật sự dân chủ, nghiêm túc, thẳng thắn với tinh thần xây dựng, đúng yêu cầu, nội dung, phương pháp. Cấp trên phải làm gương tự phê bình trước, cấp dưới làm sau; tập thể làm trước, cá nhân làm sau; cấp trên gọi ý kiểm điểm và trực tiếp dự, chỉ đạo ở những nơi có vấn đề phức tạp, nơi có biểu hiện suy thoái về đạo đức, lối sống. Hoàn thiện quy chế đánh giá cán bộ một cách khoa học, phù hợp;

► quy định lấy phiếu tín nhiệm ở các cấp, các ngành. Kiên quyết đấu tranh phòng, chống tư tưởng và hành vi “vi phạm đạo đức công vụ, bao che, báo cáo sai sự thật khi thực hiện nhiệm vụ;... Không báo cáo, không xử lý các hành vi tham nhũng, lãng phí, tiêu cực”.

“Thực hiện tốt các quy định về trách nhiệm nêu gương của cán bộ, đảng viên, nhất là cán bộ lãnh đạo chủ chốt các cấp, cán bộ có chức vụ càng cao càng phải gương mẫu. Nêu gương phải thực sự trở thành một nội dung quan trọng trong phương thức lãnh đạo của Đảng”. Xây dựng và thực hiện tốt các quy định để phát huy vai trò gương mẫu trong rèn luyện phẩm chất đạo đức, lối sống, phong cách, tác phong, lễ lối làm việc của cán bộ, đảng viên, nhất là người đứng đầu các cơ quan, đơn vị. Chú ý lựa chọn nội dung, hình thức tổ chức các phong trào thi đua một cách thiết thực, hiệu quả, tránh phô trương hình thức. Đặc biệt, cấp ủy, tổ chức đảng, người đứng đầu tập trung lãnh đạo, chỉ đạo chặt chẽ trong sơ kết, tổng kết thi đua, bình xét khen thưởng, đánh giá khách quan, trung thực thành tích. Kiên quyết loại bỏ những biểu hiện “chạy thành tích”, “chạy khen thưởng”, “chạy danh hiệu”...

Ba là, phát huy tính tích cực, tự giác, sáng tạo của mỗi cán bộ, đảng viên trong nhận thức và tận tâm, tận lực làm tốt chức năng, nhiệm vụ của mình trong rèn luyện đạo đức cách mạng và phòng, chống chủ nghĩa cá nhân.

Mỗi cán bộ, đảng viên, các tổ chức quần chúng phải tôn trọng lẫn nhau; nghiêm túc, khoan dung, thấu tình đạt lý; kiên quyết chống biểu hiện “thành tích”, háo danh, phô trương, che dấu khuyết điểm, thổi phồng thành tích, “đánh bóng” tên tuổi; thích được đề cao, ca ngợi; “chạy thành tích”, “chạy khen thưởng”, “chạy danh hiệu” làm suy yếu sức mạnh đoàn kết, thống nhất trong Đảng. Thường xuyên, bền bỉ tu tâm tích đức; rèn luyện bản lĩnh ngày càng chín chu, chín chắn; sống chân thành, trung thực, cởi mở với chính mình, với người khác, với tập thể. Chú trọng rèn luyện tính khiêm nhường lắng nghe, học hỏi và thân ái, giúp đỡ, sẻ chia, đồng viên mọi người xung quanh để cùng chung tay, góp sức hoàn thành công việc chung. Nỗ lực học tập, nâng cao trình độ lý luận chính trị, chuyên môn, nghiệp

vụ với tinh thần cầu tiến bộ để phát huy ưu điểm, khắc phục khuyết điểm, góp phần phòng và chống biểu hiện “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong nội bộ, với tinh thần “đúng vai, thuộc bài”,... Danh dự mới là điều thiêng liêng, cao quý nhất”. Xây dựng, đào tạo đội ngũ cán bộ, đảng viên có đức, có tài, dám nghĩ, dám làm, dám chịu trách nhiệm, dám nói, dám đột phá sáng tạo và dám đương đầu với khó khăn, thử thách, “thật sự tâm huyết vì nước, vì dân... Đùng “nhìn gà hóa cuốc”, “đùng thấy đỏ tướng là chín”, đùng bị cám dỗ bởi những lợi ích xấu xa, những việc làm vô liêm sỉ”.

“Nghiên cứu, bổ sung, hoàn thiện các chuẩn mực đạo đức cách mạng phù hợp với điều kiện mới và truyền thống văn hoá tốt đẹp của dân tộc... Đẩy mạnh giáo dục đạo đức cách mạng, làm cho mỗi cán bộ, đảng viên thấy rõ bổn phận và trách nhiệm của mình, luôn vững vàng trước mọi khó khăn, thách thức và không bị cám dỗ bởi vật chất, tiền tài, danh vọng... Nâng cao ý thức tu dưỡng, rèn luyện đạo đức cách mạng suốt đời, thường xuyên “tự soi”, “tự sửa” và nêu cao danh dự, lòng tự trọng của người đảng viên”. Mỗi cán bộ, đảng viên cần không ngừng nâng cao trình độ năng lực chuyên môn, tạo uy tín cao trong tập thể. “Kịp thời biểu dương những điển hình tiên tiến, những tấm gương sáng về đạo đức, lối sống; đấu tranh mạnh mẽ với các biểu hiện lệch lạc và xử lý nghiêm những hành vi vi phạm đạo đức, lối sống”. Đồng thời, phát huy quyền làm chủ thực sự của nhân dân, nhất là thông qua thực hiện Quy chế dân chủ ở cơ sở, huy động được đông đảo nhân dân tham gia phòng, chống bệnh thành tích.

Bốn là, tăng cường công tác kiểm tra, giám sát, thi hành kỷ luật trong Đảng.

Các cấp ủy, tổ chức đảng chủ động xây dựng, bổ sung, hoàn thiện quy chế làm việc, xác định rõ quyền hạn, trách nhiệm của từng cá nhân, tổ chức, làm tốt công tác kiểm tra, thanh tra, giám sát, sơ kết, tổng kết, rút kinh nghiệm việc phòng, chống suy thoái về đạo đức, lối sống gắn với thực hiện nhiệm vụ chính trị trọng tâm. Thực hiện nghiêm nguyên tắc cấp ủy cấp trên kiểm tra, giám sát cấp ủy cấp dưới, kiểm tra chéo, kiểm tra định kỳ và không định kỳ. Quá trình kiểm tra, giám sát phải kịp thời phát hiện, ngăn chặn, xử

lý nghiêm mọi cán bộ, đảng viên vi phạm về đạo đức, lối sống theo Chỉ thị số 28-CT/TW ngày 21-01-2019 của Ban Bí thư “Về nâng cao chất lượng kết nạp đảng viên và rà soát, sàng lọc đưa những đảng viên không còn đủ tư cách ra khỏi Đảng”, góp phần giữ vững kỷ cương, kỷ luật của Đảng. “Coi trọng công tác kiểm tra, giám sát trong Đảng, kết hợp với phát huy vai trò giám sát của báo chí và nhân dân đối với việc thực hiện trách nhiệm nêu gương của cán bộ, đảng viên”.

Chú trọng bổ sung, hoàn thiện và tăng tính thực thi Luật Thi đua, Khen thưởng. Đề cao sự thanh liêm, trong sáng, khách quan của các cơ quan chức năng trong xem xét, đánh giá, quyết định khen thưởng đúng những thành tích của các cơ quan, đơn vị, địa phương, kịp thời phát hiện những biểu hiện của bệnh thành tích, háo danh. Đồng thời, tăng tính nghiêm minh và kiên quyết trong công tác kiểm tra, thanh tra, giám sát của Đảng, của Nhà nước; trong đó, hết sức chú ý vai trò các bộ phận chuyên trách làm công tác kiểm tra, thanh tra, giám sát của tổ chức đảng và chính quyền các cấp. “Thực hiện có hiệu quả việc giám sát của các cơ quan dân cử, Mặt trận Tổ quốc, các tổ chức chính trị - xã hội và nhân dân đối với việc tu dưỡng, rèn luyện đạo đức, lối sống của cán bộ, đảng viên, nhất là người đứng đầu và cán bộ chủ chốt”. Có biện pháp kỷ luật nghiêm khắc, kịp thời loại khỏi đội ngũ số cán bộ, đảng viên mắc sai phạm bởi bệnh thành tích, háo danh.

Bệnh thành tích, háo danh là một hiện tượng xã hội nguy hại hiện nay, đang làm tha hóa đạo đức cách mạng của không ít cán bộ, đảng viên. Nhận thức đúng “căn bệnh” này để kịp thời ngăn ngừa, chữa trị, không để lây lan và thêm trầm trọng là vấn đề vừa cấp thiết vừa lâu dài hiện nay. Quá trình đó đòi hỏi sự vào cuộc của cả hệ thống chính trị với những biện pháp đồng bộ và thái độ kiên quyết để đem tới hiệu quả tích cực, góp phần phòng, chống suy thoái về đạo đức, lối sống trong đội ngũ cán bộ, đảng viên. ■

Những trích dẫn trong bài là nội dung đã được đề cập trong các tác phẩm: *Đường cách mệnh* (1929); *Sửa đổi lối làm việc* (1947); *Đạo đức cách mạng* (1958); *Nâng cao đạo đức cách mạng, quét sạch chủ nghĩa cá nhân* (1969)... của Nguyễn Ái Quốc - Hồ Chí Minh.